

Thật sự, chất thơ của Lý Thừa Nghiệp luôn trong sáng như hư không, luôn nhẹ nhàng thom dịu như gió mát đi vào cõi thông dong, không chút vướng bận sầu đau bi lụy.

Chính trái tim thơ đậm nét hương thiền, đã tuyệt nhiên không để cho cõi lòng hắt hiu, không để cho tình cảm cá thể dẫm bước lên trên tình thiêng liêng đại thể. Vì vậy, chất thơ của Lý Thừa Nghiệp sẽ tiếp tục lên đường, tung mình trở về với ngàn năm gió hát, lên đường để làm chủ đời mình, để chuyển hoá cuộc sanh tử trở về bất tử, để thuận theo dòng đời trôi đi man mác và để cho sương cát trở về vũ trụ càn khôn:

*Gió ngàn năm gió hát
 Sanh tử gõ nhịp nhàng
 Dòng đời trôi man mác
 Sương cát hể mệnh mang.... (Ngàn Năm Gió Hát)*

Tiếng gió hát ngàn năm đã gõ nhịp sanh tử. Tưởng chừng như khúc khuỷu, đón đầu, nhưng, với thi sĩ, lại là tiếng gõ nhịp êm đềm từ quê hương nguồn cội vọng về. Chẳng khác gì tiếng chuông chùa sâu lắng u tịch trong cõi trần vọng động, có khác nào tiếng gió hát nơi cõi thiên thai không chút ưu phiền, cứ ngân nga vang xa, trở thành thánh nhạc ngàn hoa hiệp hoà vào dòng đời mệnh mang bao la.

Chính những tiếng thơ của Lý Thừa Nghiệp đã làm cho cỏ cây cành lá cuộc đời thêm hương sắc nhụy hoa, và ngược lại, cũng chính hương đồng cỏ nội của đất trời, chính những phân hương hoa lá của vạn hữu, như một công án thiền, đánh thức tâm hồn người thơ. Để rồi, trong mọi thể thái, đi đứng, nằm ngồi, người thơ đều cất tiếng thi ca thâm diệu.

Trong đêm đông hoang vu lạnh lẽo, toả chiếu những ánh sáng trí tuệ từ bi thâm diệu bạt ngàn. Trong nắng chói trưa hè, để cõi lòng thắm mát an bình. Thậm chí, khi tĩnh tọa dưới ánh nắng long lanh, cũng có thể lắng nghe, ngắm nhìn hương hoa Châu thổ nở rộ trên cành. Hay trong cơn mưa bụi cuộc đời, chính nước mưa đã hoá thành nguồn tịnh thủy, tưới mát thịt da, làm cho da thịt tràn đầy một mùa lan cúc:

*Hương hoa hương cỏ hương trời
 Cho ta một thoáng quên đời ngủ say*

...

*Ngồi đây trong nắng long lanh
 Nghe hương Châu thổ trên cành đong đưa
 Mai về tắm dưới cơn mưa
 Thịt da sẽ nở một mùa cúc lan....*

(Hương Cỏ Hương Trời)

Nói tóm lại, Lý Thừa Nghiệp làm thơ như sự sống của mình, sáng tác thơ hoàn toàn trong tâm thái an lạc, hoan

hỷ và tự nhiên. Vì vậy, lời thơ lúc nào cũng trong sáng rõ ràng, chất thơ lúc nào cũng thâm sâu chân xác. Đặc biệt, ngôn ngữ và tứ thơ luôn được tinh chế trong những tháng ngày tinh chuyên tĩnh tại. Để rồi, trong những sáng tác của mình, đâu có Ngũ ngôn, Thất ngôn, Lục Bát, Đường luật hay tự do đi chẳng, cũng vẫn là những dấu chỉ của dòng tâm thức bao la mênh mông, là những sản phẩm tâm linh được un đúc bằng chất liệu thương yêu, hạnh phúc và thứ tha.

Chính thế, chất thơ của Lý Thừa Nghiệp tuyệt nhiên không có bóng dáng của những tâm lý hẹp hòi ích kỷ kiêu căng, hay những âm i của giọt nước đau thương, oán hờn phiền lụy.

Hơn nữa, trong CD nhạc Hương Cỏ Hương Trời, mặc dù những áng thơ được sản sanh từ đời sống thường nhật của một con người bình thường, nhưng, trong đó lại ẩn chứa những điều mâu nhiệm, vượt lên trên lẽ sống tầm thường của thế nhân. Mặc dù tác giả xử dụng những ngôn ngữ trần gian, nhưng tư tưởng và ý tứ thơ lại cao hơn mọi hạn hẹp của nhân gian. Từ đó, người thơ và nhạc sĩ sẽ đồng âm, cất cao tiếng hát tâm linh phi thường, sẽ mang những âm điệu thăng trầm của cuộc sống, hoà điệu vào càn khôn vũ trụ, biến những nhạc phẩm bất hủ trở về với pháp giới thường hằng không biến tan thay đổi.

Cuối cùng, ước mong người thơ và chư vị nhạc sĩ trong CD Hương Cỏ Hương Trời mãi mãi trọn vẹn một trái tim thương yêu, luôn hy hiện những giá trị tinh thần đến tha nhân, mãi mãi thủy chung với âm điệu tình người, để dâng đời những nốt nhạc trầm hùng thiên thu bất tận:

*Ai ngồi nghe gió hú
 Nốt nhạc trầm thiên thu (Ngàn Năm Gió Hát)*

* Brisbane, Chùa Phật Đà Mùa Thu 2007

T.K.Thiện Hữu

Gió Về

*Gió về thuyết pháp trên cây
 Lũ chim náo động đầu hay thánh phàm
 Bên hiên lấm tấm lá vàng
 Gió khua hay tiếng chuông tràn trên sân
 Mai mình dự hội long vân
 Nghe câu Kinh Phật bụi trần reo vui.*

Lý Thừa Nghiệp